

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА КАСА ПИСМА

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Ц е н а :

за Србију на годину 6 лин.
 на пола године 3 „
 за стране земље на годину 9 „

Недеља 19. Новембра 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА Д. ОД ВРОТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

О Б Ј А В А

Општина београдска има од многих грађана својих да потражује за израђени тротоар или калдрму пред њиховим имањима. За овај дуг јемчи само имање, и општина има права према законима, да ово своје примање егзекутивним путем из имања наплати, без обзира на сопственика имања. (§ 465. гр. пост.)

Дешава се често, да се нови сопственик имања изненади, кад општина затражи од њега да наплати калдрму или тротоар саграђен раније, него што је то имање купио, те на тај начин постају спорови.

С тога суд општине београдске објављује грађанству, да је дуг за израђену калдрму или тротоар исти такав терет за имање, као што су интабулисани дугови, дужна пореза и дуг за водовод, и да непокретно имање служи општини као закона залога за наплату њеног примања као што то имање служи држави за залог за њено примање.

Према томе, при свакој куповини и продаји непокретног имања у Београду, уговорачи, ако не желе неприлика имати, треба да се извести код општине београдске да ли и колико дугује дотично имање општини за калдрму и тротоар па да и тај дуг узму у рачун при погодби о куповини и продаји имања, јер општина неће се обзирати на одбрану новог сопственика.

Од суда општине београдске 16. Нов. 1895. год. АБр. 7086.

О Б Ј А В А

Дешава се, да многи продавци кућа и зграда у овдаш. вароши остају дужни извесну суму новаца управи водовода за утрошену а неплаћену воду у истим зградама, без да о томе извести купце тога имања, који после има неприлике са управом водовода.

Да се ово неби више дешавало, даје се на знање овдаш. грађанству, да сваки купац имања у овој вароши, предходно

тражи од продавца истог имања књижицу о плаћеној води, иначе ће купац имања бити дужан неплаћену воду платити, која је у тим зградама утрошена.

Из суда општине вароши Београда 25/8—1895 год.

О Б Ј А В А

Према акту господина Министра Финансија од 30. Октобра 1895. г. Пр. Бр. 22947 а по решењу господина Министра војеног од 17. Нов. 1895. г. ПН. 2755, инвалидско одељење при Министарству војеном неће издавати инвалидску потпору за месец Новембар ове године све донде, док они, који ту потпору уживају не поднесу реверс, да су пореском одељењу за варош Београд предали пореску пријаву за 1896. годину.

Суд општине београдске објављује ово решење господина Министра војеног с препоруком, да инвалиди, инвалидске породице и сви остали, што из касе инвалидског фонда потпору или издржавање примају,

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе поградио првом видовданском наредбом општ. Београдске).

Мото :

„Пора намъ перестать вить
 умными чужимъ умомъ и
 славными чужою славою.“
 Карамзинъ.

(НАСТАВАК)

Русија победивши порту у више прилика најзад 1774 г. закључи важан *Кучук-кајнарџиски мир*, по коме јој буду призната постигнута завојевања као и протекторат над свима Хришћанима у Турској, те је то Русима позније често било узроком рата с Турцима. Том згодном приликом, користи се Аустрија, те поседне с војском један део Молдавије, а заузме Буковине правдаше потребом комуникације између Галиције и Трансилваније (Ердеља). Турска

без савезника, немогући се одупрети, у Мају 1775. г. пристаде на то. Ова заузећа важна су по Аустрију у погледу стратигичком.

Та тежња за присвајањем туђих земаља, коју мало раније манифестова Фридрих II, заузећем *Шлезије*, заплете 1778.—1779. г. и Аустрију у рат за наследство баварског престола. Ну кад Аустрија посее доњу Баварску — земљу кнеза изборника М. Јосифа, Фридрих II захте да то напусти, јер зазираше од њеног увећавања, па уђе с војском у Чешку. Рат се водио⁽¹⁾ променљиво, без веће војничке важности, и заврши се *Тешинским миром*, на посредовање Русије и Француске. По том миру смањене су претензије аустријске. У Новембру 1780. г. умре М. Терезија владајући Аустријом пуних 40 год.⁽²⁾

За време владе М. Терезије било је и омањих сеоба. Тако имамо забележено да је г. 1774. било насељавања у Банату и Славонији. У Горњој Клисури 135 срп.

(1) Ваничек помиње да је у овом рату учествовало 55 000 Срба Границара (Specialgecs. d. M. grenze, II, 513.)
 (2) Leger L. Hist. de l'Autriche Hongrie, p. 351—359

породица добију земље за насеље. У Славонији населило се, и то у регименти бродској, 61 породица, у петроварадинској 478, и у градишканској 210 породица. Поп Чубелић довео је (1780) из Далмације 2 200 душа.⁽¹⁾

II. Срби у Русији.

Административна подела Нове Србије. — Унутрашње уређење административно и духовно. — Генерал Хорват шири своју власт и над досељеним Црногорцима. — Његово тиранисање и самовласно управљање доноси му насилну смрт са којом се име Нова Србија замењује са „Нова Русија“. — Преустројење српских цркова. — Значај Срба у Русији.

У својим плановима, да ће од пресељених угарских Срба створити на украјинској линији руске царевине *јак кордон* противу навала запорожаца и кримских Татара под турским покровитељством — руски државници тадашњи заиста се *нису преварили*. Јер ови несрећни синови српски, које је судба љуто казнила, да другима својом снагом обезбеђују леђа, како би тиме сачували себи за доцније највећег непријатеља, као год што у Угарској беху

(1) Vaniček Fr. Specialgesch. d. M. grenze, B. II. S. 228, 310—311.

поднесу предходно пореском одељењу пореску пријаву за 1896. год. па са реверсом о поднетој пријави оду да потпору или издржавање за месец Новембар приме.

Од суда општине београдске, 17. Нов. 1895. г. АБр. 7062.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНА СЕДНИЦА
9. Новембра 1895. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богвијевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били г. г. Дам. Довијанић, Љуб. Марковић, Сергеје Станковић, Годуб С. Јанић, Спасоје Илић, Сава М. Цеваириновић, Др. Војислав М. Суботић, Дамњан Стојковић, Мих. Павловић, Ант. С. Пеливановић, Ђорђе Димитријевић, Д. С. Милутиновић, Давид Були, Ј. Алкалај, И. Козлић, Дим. Милојевић, Јефта Стефановић, Н. Антоновић, Дим. Гавриловић, Стев. Швабић, Михаило Штрбић, Влад. М. Ђорђевић, Јарослав Безуха, Стеван П. Поповић, Др. Никола Х. Николић, Др. Марко Николић,

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 6 Новембра о. г. и учињене су ове измене и допуне:

у одлуци КНБр. 654, да се извештај повереништва упућује општинском правозаступнику да на основу истог а према ранијем решењу одборском поступи.

У одлуци КНБр. 656, да је одборник г. Д. С. Милутиновић противан био уговору, и да је тражио да се распише стецај за израду планова. —

II

По прочитању молбе Катарине Љ. Николића удове СБр. 17819 одбор је изјавио мишљење:

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

III

На предлог суда општинеког АБр. 6603, одбор је решио:

да се стари затворен фијакер лицитацијом прода а на место тога други нов купци, из кредита буџетом одређеног.

IV

На предлог економног одељења, одбор је решио: да се сви стари алати, гвожђарија и дрвенарија, што није више за употребу, распрода путем лицитације. Да ли је што од ових ствари за употребу и које се ствари имају продати, оцениће г. г. Влад. Ђорђевић, Сава Цеваириновић и Спаса Илић одборници и Рака Мутавчић инжињер.

V

На предлог грађевинског одељења ГБр. 1929 одбор је решио:

да се регулациона линија у Краљевића Марка улици измени у толико што ће прелом линије доћи између имања Љубе Крсманоновића и Луке Теловића према предлогу. Но ово се одобрава под погодбом, ако се Лука Теловић одрече права на накнаду за земљиште, што се овом новом регулационом од њега има одузети. По пристанку Теловићевом послати и министарству грађевина на одобрење.

VI

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 2025 одбор је одобрио:

одређену осу у улици Цариградској.

VII

По прочитању извештаја комисијског о прегледу темеља цркве за дунавски крај, којим се предлаже, да се темељи преко зиме покрију, да их не би метеорски талози кварили, и како би комисија стручна могла своја посматрања и преко зиме продужити, — одбор је решио:

одобрава се кредит од две хиљаде осам стотина четрдесет и два динара и 75 пара из партије буџетом одређене, за привремени кров над темељима цркве за дунавски крај, с тим да се кров има подићи од дасака тако, да се даске могу и после употребити.

VIII

Председник износи одбору на решење извештај повереништва о регулационог дела Вук-

Карадића улице, што је између кафане Пролећа и нове Јеленске улице.

По прочитању тога извештаја ГБр. 976 одбор је решио:

да се Вук Карадића улица између кафане Пролећа и нове Јеленске улице регулише према овом извештају одобравајући кредит од четири хиљаде и пет стотина динара из партије буџетом одређене на регулисање вароши.

IX

Председник износи одбору на одобрење грађење друма од Вајфертове пиваре преко брда у Топчидер, према поднетом плану и профилима.

По прегледу тих планова и по прочитању акта грађевинског одељења ГБр. 1936, одбор је решио:

да се грађење друма од Вајфертове пиваре преко брда у Топчидер предузме према поднетом плану. Начин извршења овог грађења са тачним предрачуном, да се поднесе одбору на увиђај.

X

На предлог одборника г. Н. Антоновића одбор је решио:

да у уговор што се има закључити са В. Х. Линдлејем и К. Чокеом према решењу одборском од 6. Новембра 1895. г. уђе и ова тачка: Експерти Линдлеј и Чоке обвезују се да њихов заступник и опуномоћени инжињер, кога по уговору треба да имају, буде стручњак документима освдочених радова те врсте т. ј. да је тај њихов заступник опуномоћени инжињер радио те послове и делом доказао да је стручњак у тим пословима.

XI

Одборник г. Јефта Стефановић предлаже, да се у уговор, што се има закључити са Линдлејем и Чокеом унесе тачан и опредељен програм, шта они имају да раде.

Председник је изјавио:

да чланови II и III уговора говоре о томе, шта Линдлеј и Чоке имају да раде. Изјавом овом одбор се је задовољно.

вечити бедем противу најезда турских зачитава три столећа, тако су и сада у својој новој постојбини чували Русију од најезде Запорожаца и Татара. Од њих буду образовани поступно *девет српских пукова*, који сви сачињаваху *српски корпус*. До г. 1756. — почетка прускога рата — била су само ова четири хусарска пука: *српски* (или старо-српски), *грузински* и *молдавски*. Они су попуњавани само добровољцима и новим дошљацима из Србије, Бугарске, Македоније, Молдавске и Грузинске области. Ну у сред тога седмогодишњег рата (1756. до 1763) буду устројена још четири пука: *жути*, који установи пуковник Жвачин, *македонски бугарски* Хорватов, којима је доцније придодат новоустановљени *слободан пук*, из слободских козака. Тако Нова Србија у ово доба није изгледала друкчије, него као *један велики војнички стан*, који на сваки позив може одмах лиферовати потребан број чилих јунака на лаким коњима.

Нова Србија пак природном границом у административном погледу састојала се из два дела, који су се простирали с обе стране Дњепра. Први део, који је носио

име *Нова Србија*, простирао се од Новоархангелска, правом линијом дуж пољске границе (за 60 врста растојања) до *Крјучовског шанца* на Дњепру, или до самог ушћа реке Осмањника у Дњепар. Главни су градови у овом делу: *Нови мир* град и град св. Јелисавете. Други део, који се за разлику од првога звао „*Словено-Србија*“ простирао се дуж линије, од краја украјинскога на линији поселења до станица донске војске које је одељено од њихових земаља целом дужином реке *Севернога Донца*. У њему су били главни градови *Бахмут* и *Беловскаја* (данашњи Константинов град) на линији украјинској, и Нова Србија Славено-Србија делила се даље војничком поделом на пукове, пукови на „*ротe*“ (чете), села, или шанчеве. Свака рота имала је свога особитога заповедника, и „*ратно правилниe*“. А свако село према томе имало је два имена: једно старо, од предела, а друго од нумере роте. Веома би било интересантно сазнати број тих српских насељења по ротама. Али нам је то за сада немогуће тачно знати, јер нема података. У то време — вели Скаљковски — код новоруских људи, који су населили

глуву пустињу, била је толика оскудица а живот с толиким трудом скопчан, да просвећеност и грађанска образованост нису могли обилних плодова принети.“ Ну оскудицу статистичких података у неколико допуњује црква. Хорват, као управник Нове Србије, моли у писму свом од 4. Фебруара 1757. г. свога духовног пастира прејасловског и борисповског епископа Јована, да определи свештенике за цркве које су већ постројене, и које се постројавају по селима или ротама области, којима он управља. „*Усердно мое и всего, здесновопоселјајуицаго сја иностраннаго народа желаније свидетелствују и посеченим благословеним своим Архипастирским (как части своєю) здешних мест.*“ Али му епископ овог пута само захвали на позиву, одложивши свој одлазак за доцније, и само да му пошаље тачно назначење, колико у новом месту има села и колико се у њима настанило житеља или породица, као и колико је црква подигнута. Посредством добивених података, вероватно је, да је црквена ствар у Новој Србији одмах била уређена, јер већ од г. 1759. имамо писмених докумената о том. Наме

XII

Одборник г. Михајло Павловић интерпелише, зашто општина не плати маси А. Пајевића за заузето земљиште у Савској улици за регулацију, него одуговлачи регулацију ове ствари већ две године на штету масе.

Председник је изјавио:

да ће ову ствар ставити на дневни ред за прву редовну седницу.

XIII

Председник износи одбору на решење молбу Димитрија Динића бившег трг., којом тражи или новчано издржавање или службу; Владимира Томића Дробњака, којом тражи путни трошак до Петрограда ради продужења правних наука, и молбу Катарине Јовановић бабице, којом тражи издржавање, и што је остарила.

По прочитању тих молби одбор је решио:

да се преко молби Димитрија Динића и Владимира Томића Дробњака пређе на дневни ред. Молба Катарине Јовановић да се изнесе одбору на решење онда, кад буду у седници они одборници што су молбу ову препоручили, како би могли дати потребног обавештења.

ОБЗНАНА

Управа државне ергеле у Љубичеву треба педесет (50) коњара (јахача) за негововање ергелеских грла и станичних пастува.

Погодбе за пријем ове су:

- 1, да нису старији од 30 година;
- 2, да су писмени;
- 3, да су потпуно здрави;
- 4, да телесним кројем као и душевним

особинама (наклоношћу ка коњу), одважношћу према коњу и хитрином) одговорају за ову службу;

- 5, да нису тежи од 75 килограма;
- 6, да су испунили војну обавезу службења у сталном кадру;
- 7, да су нежењени;
- 8, да су доброг владања.

Они, који су за прљава дела осуђивани или пуштени из недостатка доказа (било од суда или друге надлежне власти), они који су у војсци ражаловани као и они који су раније већ у овоме заводу служили, па су из истог одпуштени по нахођењу Управе или пак својевољно из неоправданих узрока службу у истом напустили, — *не могу бити примљени*, јер за такве нема места у саставу особља ове установе.

Храниће се сви у заједничкој менажи, која је у заводу основана, а храна је добра и снажна.

Сваки је обвезан да набави и носи прописано одело.

Плата је 50 динара на месец.

Пријавити се треба лично на дан 1. Децембра ове год. у 8 часова пре подне комисији у Љубичеву (код Пожаревца), којом ће се приликом извршити и лекарски преглед над свима, који у службу ступити желе.

10. Новембра 1895. год.

Београд.

Вржи дужност
Управитеља Државне Ергеле
Секретар Министарства Цар. Привреде,
А. Мијоновић.

ПРИВРЕДА

Законски предлози. — Сазнали смо из поузданог извора, да су у Министарству Привреде спремљени законски предлози, који ће се још овој скупштинекој сесији поднети на решење, а односе се на унапређење привреде.

Први је предлог: „о државним економима“ којима је главни задатак, да обучавају народ у рационалном пољоделству, да прибирају податке по свима гранама пољопривреде и извршују све мере, које би Министарство Народне Привреде предузело у интересу побољшања народног гајдинства.

Други је предлог: „о мерама за обнављање и унапређење винодела“, у коме су овој привредној грани учињене разне олакшице, као што је ослобођење ново-подигнутих винограда од пореза за *пет* година, бесплатан пренос лозе железницом и т. д.

У главноме циљ је овог предлога, да се што пре обнове филоксером уништени виногради, који су до пре 7—8 година, осим подмирења домаће потребе, били обилат извор прихода, а данас су у толикој мери сатрвени, да је не само пресушио извор доходака, но не подмирује више потребу унутрашње потрошње, због чега је за последње 2—3 год. издато у иностранство око 7,000.000 динара за вино и грозђе.

Продаја свиња расе беркширске у Добричеву (код Ћуприје). — Кроз који дан обзнаниће се продаја извесног броја прекобројних свиња чистокрвне беркширске расе и то:

6 назимица (крмачица) од по 11 месеци старости;

5 назимади мушких (нерастова) од по 11 месеци старости;

3 прасета мушка од по 7 месеци старости;

7 прасади мушких од по 5 месеци старости;

3 прасета женска од по 7 месеци старости;

1 прасе женско од 5 месеци старости;

8 прасади женских од по 4 месеца.

Продаја ова биће јавним надметањем у Добричеву код града Ћуприје. Дан продаје обзнанићемо чим сазнамо. Грла која ће се продавати са свим су чистокрвне беркширске (енглеске прне) расе и потпуно су здрава, а продају се само за то што су прекобројна, јер се запат намножио. Купци ових грла моћи ће иста употребљавати само за приплод а никако за клање или за извоз из земље.

сници или протојереји из округа св. Јелисавете слали су своје епископу тачних извештаја о стању новонасељених села, те из њих дознајемо каква су била та прва села ерпска у пустињи, насељена доцније и новокозачким слободским дошљацима. Из једне пак карте инжињерског пуковника *Дебокseta*, коју је г. 1751. генерал Хорват потписао, види се да се само Хорватова Н. Србија — једна половина целе области Н. Србије — састојала из три дела, са многим селима — ротама. Први хусарски *Хорватов* пук или протопопија *новомиргородска* имала је ова места: *Нови миргород*, Печка, Петрово острво, Надлок, Каниблат, Сомлик, Архангелск, Мартоном, *Панчев*, *Каниж*, Сента (Сентов), Вуковар, Федвар, *Суботчица*, Цибулев, *Мошорин*, *Дмитровка Сомбор*, Глинск, Вршац (Бершац). Други *сандурски* пук или протопопија *криговска* имала је ова места: Кригов, Табурино, *Каменица* (Каменка) *Земун* (Зимун), Вингош, Чанад (Чанод), Пиложница, *Ковин*, *Сланкамен*, *Бечеј*, *Вараждин*, Глиговац, Енова, *Шолнош*, *Чонград*, Павлиш, Мондорлок, *Сентомаш*.

Трећи *новокозачки* пук или протопопија града св. *Јелисавете* имао је тада око 26

села — рота, насељених све самим слободним Козацима, чији је број породица износио на 3565, а број кућа на 3592.

Скаљковски према неким подацима узима да је број насељеника у Новој Србији износио приближно на 38 163 душа за време војничке управе српских генерала. Ну баш и да узмемо да је овај број досељеника приближан, необорим је факат, да је се он с дана на дан све више умножавао, а томе су као што смо раније видели, ишле јако на руку највише власти у Русији. Сем радње на умножавању досељеника највише власти у Русији старале су се да ово ново насеље, у скоро пустим просторијама, што боље и сталније уреди. Да то постигну постизале су насељеницима цркве о државном трошку, слале су новаца у Нову Србију, и гледале су да по могућству олакшају сваку дајбину и службу. Новац пак од прихода добивених из Н. Србије не иђаше у касу државну, већ у једну заједничку „Н.-Српску и Славено-Српску сушњу“, и употребљаван је само на обласне потребе.⁽¹⁾

(1) Види више о овоме у Голубици II, стр. 270—287.

Унутрашња управа у Н. Србији над обема деловима њеним, није била заједничка већ је генерал *Хорват* заповедао самостално у Новој Србији, а *Прерадовић* у Славено-Србији. Они нису један од другог зависили већ су били под непосредном влашћу војенога сената, који је становао у Москви, *Прерадовић* је још зависио и од свога генерал-фелд-цајг мајстора а у војеној ствари од војене колегије. У оба дела била је заведена нека врста административне управе, која се звала *канцеларија*. *Прерадовићева* је канцеларија са његовим главним седиштем била у Бахмуту а доцније је пренесена у град Балавскаја. Ну већег круга власти и сложенија је била канцеларија *Хорватова*, која указом од 9. Марта 1759. г. би, — пошто те године доби његова област већег проширења у пустињу названа: *канцеларија новосрпскога насељења* (корпуса). Њено седиште, као и *Хорватово*, било је у Миргороду, где г. 1760, кад се наново преуредише његови пукови, би одређен да стално станује један цео гарнизон, са главним штабом управника (начелника) области. *Хорват* је, како се чини, био много самосталнији у својој упра-

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

- За квартове: Савањалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:
1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0-70 д.
 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

- За квартове: Дорћолски и Палилулски:
1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0-60 д.
 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1— д.
- Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АВр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димњичарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
- б) За незидан шпархерд 0-20 д.
- в) За узидан 0-40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0-10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 555-52 д.
- г) Велика гробница III реда 998-93 д.
- д) Велика гробница II реда 1099-93 д.
- е) Велика гробница I реда 1684-57 д.

III. Пражњење помијара и вујника:

- а) Од кубног метра 7-00 д.
- б) Од акова 0-35 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ од 11. Новембра до 18. Новембра 1895. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин.	пр.
632	Арпаџика	24	—	22	—
30000	Брашна пшенична	16	—	15	—
20000	Веће	—	70	—	50
54275	Вина бела (од лит.)	—	70	—	50
	Вина црна (од лит.)	—	70	—	50
	Волова	45	—	40	—
	Воска				
	Вуне непране				
	Дуња				
12711	Јабука	20	—	12	—
153483	Јечма	9	50	9	30
881	Кајмак	112	—	110	—
	Кожа зечијих				
5669	Кожа јагњећих	—	—	—	—
	Кожа овчијих				
	Коре брезове	10	—	9	—
	Крава				
17160	Креча	3	60	3	20
29435	Кромпира	8	—	7	—
	Крупника				
792	Крушака	17	—	12	—
	Кудеље				
30593	Кукуруза	8	—	7	50
	Купуса				
55	Лоја нетопљеног	50	—	40	—
17282	Лука бела	15	—	12	—
	Лука црна				
508	Масла	110	—	105	—
13345	Масти	80	—	60	—
	Мушмула				
	Мухари семена				
	Маслини				
156626	Овса	9	60	9	10
21589	Ораја	25	—	22	—
6170	Пасуља новог	30	—	25	—
	Пекмеца				
	Просе				
228582	Пшенице	11	30	11	10
21175	Ражи	9	—	8	50
	Ракије ком. (од лит.)				
2547	Ракије ком. меке „	—	55	—	50
228	Ракије шљ. љуте „	—	80	—	70
11	Ракије шљ. меке „	—	40	—	30
22751	Свиња дебелих	80	—	70	—
1820	Свиња средњих	60	—	55	—
91160	Сена	6	—	5	—
322	Сира	90	—	60	—
19950	Сламе	3	—	2	—
	Сочива				
55	Сланине ужичке	150	—	140	—
530	Сува меса пршуте	300	—	210	—
6663	Угљена дрвеног	7	—	6	—
122460	Угљена каменог	3	—	2	50
	Шпигарке				
	Гвожђа израђена				
190360	Шљива сувих	34	—	29	—
	Катрана				
	Цемент				
8013	Ситнице разне	—	—	—	—
12868	Разна воћа	—	—	—	—

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 9. Новембра до 15. Новембра 1895. год.
допутовало 997 путника — одпутовало 765 путника.

Постојбина приспелих путника:

ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румунје	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. држава	Из Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ														
952	45	834	72	25	1	2	28	5	1	2	7	4	15	1	—

Занимање путника:

Тежаци и економи	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Предавачи и плеуа.	Гостиничари	Интелиг. и војска	Ученици	Радејници и помоћници	Пиљари и бозалије	Надничари и слуге	Пролетаријат
45	75	459	3	4	19	195	31	53	6	47	—

16. Новембра 1895. год.

Из статистичног одељења општ. вар. Београда.

ви од Прерадовића, сматрајући своју губернију као своју независну управну област те се на свима својим актима и писмима свуда потписиваше: „дано у Новој Србији“.

Занимљив је Пишчевићев опис те Хорватове канцеларије:

„Хорват, вели он, смисли да је уреди по угледу на војне руске колегије, или њима сличне управе, назвавши је главном канцеларијом новоерпског корпуса. Добије од сената на то велику конфирмацију, тако да су све остале суседне колегије административно од ње зависиле, а она пак само од сената. Раздели је, по гранама ствари које она расправљаше, на шест департамана, поставивши за шефа сваког департамана по једног од својих виших официра, а над свима њима био је један главни секретар. У њима се расправљало прво и понајвише војне ствари, а после и пограничне и унутрашње економске. Све би то тако лепо и корисно било, продужује Пишчевић, да сам Хорват није улогу своје канцеларије омаловажио тиме, што је себе сматрао као најстаријом главом у њој, и што је све од њега зависило. Ну на послетку, и то би се могло опростити, али је загрдило све

то, што је Хорват после себе за најстарије у управи прогласио своја два синчића, од којих један имађаше четрнаест а други тринаест година, и још беху под надзором и васпитавањем учитељским, те им се акта на потпис носила у школу. На тај начин и остали ред управе би повређен, што је после неког времена његов млађи син и председавао у канцеларији. Председнички сто је био покривен црвеним чаршавом. околу њега седишта за присутне чланове канцеларије. По соби лепа огледала, а Хорват би се често ту само шеткао и слушао дела и решавао; па кад би се расрдио на нешто, што по његовим мислима није написано и поднесено, изгрдио би секретара, и сам би онда сео да пише. Ну што је најчудније, Хорват би често улазио у канцеларију, кад се што решава, и седео за столом као у својој спаваћој соби под капом, и пушио цигару, а нико не би смео да му каже да је то непристојно.⁽¹⁾

(Наставиће се)

(1) Известија о походењу и т. л. стр. 404—405.